

O autoritách

V každé společnosti jsou potřebné autority. Osobnosti, které mají přirozenou autoritu. To mám na mysli. Měly by společnost usměrňovat, kultivovat, vést kupředu, udávat směr. Mají mnoho dalších úkolů a významů. Úplně na počátku vývoje lidské společnosti byla autoritou hrubá síla. Dejme tomu. Byla nezbytná, aby člověk nastoupil cestu civilizace.

Nyní jsou většinou prvními autoritami, se kterými se člověk potká, rodiče. Matka a otec. Dříve, ale to už je dávno, to byli dále pan učitel, pan doktor. Někdy a pro někoho pan farář, pan notář, pan lékárník, někdy také ten nejstarší, nejzkušenější. Tyto autority byly dány buď sociálním postavením, nebo vyšší vzdělání, tehdy méně dosažitelného.

Dnešní autority by měly mít samozřejmě také minimálně patřičné vzdělání, úroveň morálky, zkušenost. Již splnění těchto požadavků klade na každého vysoké nároky a vyžaduje čas. Musí také ale mít něco navíc. Musí umět rozhodnout, ve většině případů správně. Nesmí se bát rozumně riskovat. Musí umět přesvědčit a získat lidi k realizaci potřebných rozhodnutí. Musí umět nést za svá rozhodnutí a všechny činy odpovědnost.

Musí mít takové vnitřní udělání, kdy to vše dříve uvedené je pro tohoto člověka samozřejmostí a je schopen o tom v každém okamžiku přesvědčit své okolí. Dlouhodobé, lidem prospěšné výsledky jimi organizované práce pak dokáží.

Dnešní chaotická doba skutečné autority potřebuje ale nepřeje jim. Proklamovaná představa všeobecné svobody, bez dodržování pravidel a jakékoliv odpovědnosti, je totiž nepotřebuje.

Mediální prostředky, obrovská síla dnešní doby, nám jako osobnosti předkládá neskutečná individua. Každý, kdo se dostane na několik okamžiků na televizní obrazovky, se tváří jako autorita. Až na vzácné výjimky, jsou to ale jen mluvící hlavy. Noviny a novináři nám představují něco podobného. Jejich představa je, že oni jsou těmi jedinými autoritami a spasiteli společnosti. Seriovní zprávy v novinách pomalu nenajdete, ale jejich názorů, komentářů a představ, které nám více měkce vnucují, je tam vždy dostatek. Samozřejmě, skutečnou autoritu aby čtenář pohledal. Bulvár, který je bohužel hlavním „kultivátorem“ této společnosti, ani nezdurazňuje. Půjde-li to takto dále, bude v tomto státě jednou první autoritou pro všechny, osoba z úspěšné reklamy na psí žrádlo.

Skutečnou autoritou není člověk tím že je mladý a nebo starší, že získal titul, byl zvolen nebo jmenován do funkce, absolvováním kurzu pro manažery a už vůbec ne jenom proto, že má silný hlas, drzost a dostatek bezohlednosti či faleš jak to mnohdy je.

Skutečnou autoritou se člověk dlouho a mnohdy bolestivě stává aby splnil minimálně požadavky výše uvedené. Ale takové autority potřebujeme. Potřebuje je i Český červený kříž. Na mnoha různých úrovních. Již pro založení a existenci místní skupiny ČČK je zapotřebí osobnost s autoritou na příslušné úrovni. Pro ty, kteří zaujmají či budou zaujímat místa v orgánech ČČK na vyšší úrovni platí samozřejmě vyšší požadavky. Píší to proto, aby si to všichni připomněli. Staří, mladí, současní i budoucí. Aby si to nejen připomněli, ale hlavně aby to všichni naplňovali. Ať již výběrem nebo vlastním chováním a prací. Jen tak můžeme úspěšně vytvářet silnou Společnost ČČK, která je schopna plnit své poslání a má autoritu v očích veřejnosti.

JUDr. Jiří Procházka
ředitel Úřadu ČČK ■

AKTUÁLNÍ TÉMA

Principy humanitárního práva VII.

Dalším ze základních principů zní: *Zajatí bojovníci a internovaní civilisté musí být respektováni a chráněni proti každému násilí, mají právo na zaopatrění, zdravotnickou péči, výměnu informací a příjem pomocných zásilek.*

Tato zásada se týká zacházení s několika kategoriemi osob.

V první řadě jsou to ti, kteří **bojovali se zbraní v ruce proti nepříteli**. Jak již víme z principu č. 3, bojující, který se vzdal, složil zbraně nebo byl zadržán (stejně jako zraněný, nemocný či trosečník) **není již legitimním cílem útoku**. Další zacházení se zraněnými, nemocnými a trosečníky jsme si již objasnili (princip č.4), nyní jsou na řadě právě zajatí bojovníci.

Po té, co se dostali do moci protivníka již není **žádné násilí vůči nim** přípustné, naopak musí být neprodleně odsunutí z míst, kde hrozí střelba a jiné válečné ohrožení, do bezpečí. Přítom se s nimi musí zacházet lidsky a musí být respektována jejich čest, osobní důstojnost či náboženské vyznání. Nesmí být vystaveni urážkám nebo dokonce násil-

nostem – ať již ze strany protivníkových bojovníků nebo obyvatelstva. Protivník má právo je zadržovat (internovat) a v případě, že se dopustili některého trestného jednání, je i trestně stíhat.

Po dobu internace jim musí být poskytována potřebná **zdravotní péče, strava a nezávadné ubytování**. Mohou také přijímat humanitární zásilky či léčiva a mají právo psát **dopisy svým blízkým** a také je od nich dostávat (to zajišťují zpravidla

Zprávy Červeného kříže), obsah sdělení ale musí být přísně osobní, nesmí obsahovat vojenské informace či politické výzvy – v tomto ohledu podléhá cenzuře. Může jim být rovněž nařízena práce, ta však nesmí mít vojenskou povahu či být nebezpečná (stavba opevnění, odminování apod.). Zadržené mohou navštěvovat **delegáti Mezinárodního výboru ČK**, kteří sledují podmínky, v nichž zadržení probíhá. Mohou s nimi hovořit mezi čtyřma očima. Případné nedostatky projedná MVČK s příslušnými orgány bojující strany. Další osud zadržených bojovníků se výrazně liší podle toho, zda bojovali oprávněně či nikoli.

Ti první – **oprávnění bojovat** (tzv. *kombatanti*) – tj. příslušníci pravidelných ozbrojených sil (armád) válčícího státu, ale také organizovaných ozbrojených jednotek odporu ve spojení s některým bojujícím nebo okupovaným státem (partyzáni) a dočasně také neorganizovaní obyvatelé snažící se zabránit pronikání nepřátelských vojsk – mají po zadržení právo na **statut válečného zajatce**. To znamená nejen, že se s nimi lidsky za-

cháží, jak jsme právě popsali, ale také **nemohou být** za svou bojovou činnost **věznění nebo jinak trestáni** a po skončení války musí být ihned **navráceni do vlasti** (tyto repatriace často sjednává právě Červený kříž). Pouze pokud by se v boji dopustili válečného zločinu (zabití zdravotníka, útoku na civilisty,...) a nebo kriminálního deliktu v zajetí (zabití strážce, vyloupení skladu,...), mohou být za tyto činy protivníkem souzeni. Ochrana válečného zajatce se objevuje již v *Rádu války pozemní* (1899/1907), ale řádně upravena byla až *Ženevskou úmluvou o zacházení s vál. zajatci* z r. 1929, která za 2. svět. války zachránila miliony životů (na rozdíl od civilistů...)

Ti druzí z bojovníků, kteří nebyli komabanty, ale třeba obyčejní civilisté bojující se zbraní v ruce, žoldneři, povstalci v občanské válce aj.,

bojovali nelegálně (někdy se hovoří o *nelegálních bojovnících*). I s nimi bude zacházeno humánně, ale **mohou být trestně stíháni** – zabítí kohokoli – i nepřátelského vojáka (za což je komabant nepostížitelný) – může být kvalifikováno jako **vražda**. Pokud se je protivník rozhodne stíhat, nečeká je po skončení války cesta domů, ale **soud** a pak pohled přes zamřížovaná okna nebo i trest smrti – jak náleží dle zákonů protivníka. V dřívějších dobách (ještě počátkem 20. století) mohli dokonce tito nekomabantí být na místě bez soudu – jen na rozkaz důstojníka – zastřeleni.

Další kategorií osob v textu dnešní zásady jsou **internovaní civilisté**. Tím jsou míněni obyvatelé **okupovaných území**, kteří podnikli méně závažné akce proti okupační správě (neobsahovaly útok na život nebo obecné ohrožení). Okupant je

má právo **internovat**, což je mírnější forma trestu, než například vězení. Jde o **obdobu válečného zajetí** – internační místo je zařízení, jehož obvod nesmí internovaný opustit – jde tedy o omezení pohybu a má práva, jako válečný zajatec. Může zde navíc být i se svou rodinou. Internování mohou být i lidé, představující pro okupanta určité nebezpečí. Pravidla pro internace byla na návrh Červeného kříže přijata ve *IV. Ženevské úmluvě* – až po 2. svět. válce (1949), dříve se je bohužel prosadit nepodařilo. Absence těchto pravidel za války umožnila německým fašistům **zneužít institut internace milionů civilistů** k jejich týrání, vyvražďování a dalším zločinům.

RNDr. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

ZPRÁVY, AKTUALITY

Výkonná rada ČČK 20. 6. 2009

Výkonná rada na tomto svém zasedání zhodnotila průběh volebního zasedání Shromáždění delegátů ČČK, které se konalo v Pardubicích ve dnech 23. - 24.5. 2009. Dále schválila návrh na mimořádné udělení Zlaté medaile MUDr. Jana Janského, souhrnný přehled ředitelů, hlavních rozhodčích a termínů konání republikových a krajských soutěží HMZ, včetně zapracovaných změn, žádost OS ČČK Praha 9 o poskytnutí bezúročně půjčky a interní předpis M-ČČK č. 1/2009 o evidenci oblastních skupin Mládeže ČČK. VR ČČK také schválila ustavení garantů pro oblast „výuky první pomoci a příprava na katastrofy“ a „bezplatné dárkovství krve“ jako poradních orgánů VR ČČK.

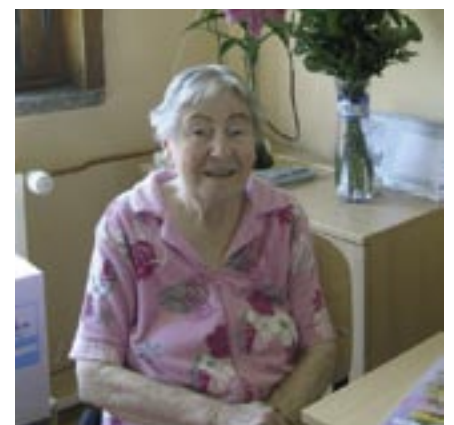
V rámci informačních zpráv vzala Výkonná rada ČČK na vědomí zprávy o činnosti prezidenta a Úřadu ČČK a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za období od minulého zasedání. Dále VR ČČK vzala

na vědomí zprávu ze zahraniční cesty a informaci o vydaném souhlasu s vyhlášením veřejné finanční sbírky OS ČČK Zlín.

Držitelka nejvyššího vyznamenání MV ČR – Medaile Florence Nightingale

V neděli 12.července 2009 oslavila paní Marie Sidorová své neuvěřitelné 90. narozeniny. Členkou Červeného kříže je od svých 16 let. Za mimořádné obětavou péči o nemocné a raněné v období 2. světové války jí v roce 1997 udělil Mezinárodní výbor Červeného kříže v Ženevě Medaili Florence Nightingaleové. Paní Sidorová po válce pracovala jako zdravotní sestra v Novém Jičíně. Kromě své práce se věnovala i zpěvu, působila v pěveckém sboru Ondráš, který měl velký úspěch nejen doma, ale i v zahraničí a byl oceněn Ministrem kultury ČR a cenou Leoše Janáčka.

Při příležitosti oslav Světového dne Červeného kříže v Senátu Parlamentu ČR v květnu 2008

obdržela nejvyšší vyznamenání Českého červeného kříže Medaili Alice Masarykové.

V současné době žije paní Marie Sidorová v Domově pro válečné veterány v Praze Střešovicích. K jejím narozeninám jí gratulujeme a přeje-
me hodně zdraví a štěstí do dalších let.

SPOLKOVÝ ŽIVOT

Sanitka pomůže při zdravotních dozorech

Díky podpoře Královéhradeckého kraje má Oblastní spolek ČČK Hradec Králové od konce června 2009 k dispozici sanitní vůz. Výraznou pomoc a zkratitelné služby bude znamenat především při dozorech, kde se naši zdravotníci musejí vyrovnávat s „polními“ podmínkami, s nedostatkem světla, s hlukem i zvědavými pohledy okolí. Díky sanitce můžeme naše služby také rozšířit a nabídnout je i náročnějším zákazníkům. Vůz, který nám kraj zatím bezplatně zapůjčil, by měl být formou darování od konce roku náš. V minulosti několik let sloužil zdejší záchranné službě jako záloha pro severní oblasti regionu. Nejedná se sice o novou sanitu, je ale v dobrém stavu a plně funkční. Pokud se jeho využití osvědčí, máme od Královéhradeckého kraje přísliby i další sanitní vozy, které záchranná služba nevyužívá. První ostrý test sanitka absolvovala při povodních v oblasti Jeseníků. Výraznou pomoc představovala během dětského tábora, kam jsou dojezdové časy záchranné služby hraniční. Poděkování tak patří především Královéhradeckému kraji i Zdravotnické záchranné službě.

Karel Žabka
ředitel OS ČČK Hradec Králové ■

Krajské studijní středisko ČČK

Spojit příjemné s užitečným se o prázdninách rozhodlo 20 dětí, které se zúčastnily Krajského studijního střediska ČČK. Ve dnech 12. – 19. července se v Tisové u Nejdku nejen učily první pomoc, ale také se příjemně zrekreovaly a navštívily řadu místních památek v okolí. Seznámily se s prací hasičů, záchranné služby a městské policie. Hromadně navštívily karlovarské koupaliště, kde se kromě plavání a dalších vodních atrakcí učily, jak zachránit tonoucího. Nechyběly soutěže v zajímavých disciplínách, kde na vítěze i poražené čekaly ceny. Akce byla završena bojovou hrou. Pro mnohé z dětí to byly první zkušenosti s ošetřením namasokovaných poranění, u kterých předvedly, co se naučily. Nervozita byla veliká, ale účastníci ze sebe vydali to nejlepší, a tak každý slavil úspěch. Všichni získali nové kamarády, plno zážitků a dovedností v první pomoci.

Věra Sládková
ředitelka OS ČČK K. Vary ■

Tábor s první pomocí láká stále více dětí

Přes neradostné předpovědi letního počasí, přes finanční krizi, přes obecně známou lhostejnost lidí k pomoci ostatním se letní dětský tábor OS ČČK Hradec Králové nazvaný RUBIKON 2009 naplnil až „po strop“. Každým rokem zaznamenáváme rostoucí zájem dětí i rodičů o tábor s výukou první pomoci, který je současně určen i zdravotně oslabeným dětem. A co nám dělá největší radost, většina dětí se vrací.

RUBIKON 2009 se letos v krásném prostředí Vysočiny nedaleko města Poličky konal ve dvou bĕ-
zích. Po celý červenc jsme tak mohli chystat bohatý a hlavně bezpečný program pro více než 220 dětí. Čekaly na ně tradiční tábornické radosti, etapová hra, výlety, táboráky, noční stezky odvahy, ale především celotáborová hra „První pomoc v kostce“, při které se děti díky povídání s vedoucími, hrám i praktickému nácviku naučí základy první pomoci v rozsahu normy Mladý zdravotník I. a II.

Drahuše Nováková
hlavní vedoucí LDT RUBIKON ■

Mistrovství světa v hokejbale 2009

Dostala jsem možnost se zúčastnit mistrovství světa mužů a žen v hokejbale, které se uskutečnilo v červnu tohoto roku v Plzni. Nebyla jsem zde jako fanoušek, ale jako člen ČČK Plzeň. Zajišťovali jsme na vyzvání Územní záchranné služby plzeňského kraje zdravotnický dohled, který měl zajišťovat v průběhu celého mistrovství předlékařskou pomoc. Jsem členkou Českého Červeného kříže celkem krátce a tak jsem přijala nabídku účastnit se celkem s obavami. Nemám praktické zkušenosti, i když jsem absolventem Zdravotníka zotavovacích akcí. Tak jsem si řekla, kde jinde se mohu něco naučit než v „akci“. Také jsem měla vedle sebe dva velice zkušené kolegy, od kterých se toho mohu hodně naučit. Bylo vidět, že na organizaci a běhu celého mistrovství se podílelo velké množství profesionálů. Měli jsme skvělé zázemy. Ošetřovna byla přímo za hlavním vchodem na hrací plochu. Byli jsme v centru dění a atmosféra byla, hlavně ve finále, neskutečná. Když jsem viděla, první zápas, tak

měl polil studený pot. V hlavě mi proběhlo, to bude úrazů. Ve dvou dnech, které jsem na stadionu strávila, jsme ošetřovali zlomené zápěstí, zlomený nárt, vyražené zuby, úrazy v obličejí od míčků a na závěr roztržené koleno. V průběhu celého mistrovství naši členové ošetřili na dvě desítky poranění a třikrát bylo nutno zajistit odvoz sanitním vozidlem. Jednotlivé denní služby v rozsahu od 9 h do 22 h zajišťovali tříčlenné zdravotnické hlídky. Finálový den, sobotu, jsme vzhledem k emocím hráčů zajišťovali ve čtyřčlenné sestavě a na závěr jsem měla možnost asistovat indickému doktorovi, který našemu reprezentantovi zašil rozseknuté koleno u nás na ošetřovně. To už bylo po finále, ve kterém Indie s Čechy po velkých bojích prohrála. Celá akce byla pro mne velkou zkušeností!

Nedlouho po mistrovství jsem se stala svědkem úrazu hlavy na jedné společenské akci. Dříve by se mně rozbušilo srdce a nevěděla bych co dělat. Ale nyní se tento nepříjemný pocit bezmoci nedo-

stavil a naopak jsem v klidu a s rozmyslem udělala vše co bylo třeba k zajištění předlékařské první pomoci. Utvrdila jsem se, že umět poskytnout první pomoc je určitě k užítku nejen na organizovaných akcích, ale i v běžném životě.

K členství v Červeném kříži jsem se dostala díky školení, které ČČK pořádá. Nadšení, zkušenosti, užitečné informace a bezvadný přístup školitele mě tak zaujaly, že jsem projevila zájem vědět více a pak už byl jen krůček od členství v ČČK. Účast ČČK na různých sportovních a jiných akcích dává možnost široké veřejnosti a hlavně mladým lidem získat informace nejen k osvětě první pomoci, ale i k získávání nových členů. Moji spolužáci z VŠ s velkým zaujetím poslouchají mé zážitky z činnosti v ČČK a mají zájem první pomoc umět také. Co víc bychom si mohli přát, než více lidí, které zajímá pomoc ostatním!

Gabriela Novotná
členka MS ČČK Plzeň-město ■

Projekt „Trička do restaurací“

Před časem jsem vás na tomto místě informovala o aktivitě mladých studentů SUPŠ a VOŠ v Jablonci n.N., o jejich invenci v oblasti dárcovství krve

a o mnoha nápadech, které z této aktivity vznikly. Jedním z nich, který také vznikl při vyhodnocování soutěže je projekt „Trička do restaurací“. Začal se rodit v létě loňského roku a realizovali jsme ho v několika restauracích našeho okresu. Jeho smys-

lem je, jak jinak, získat nové dárcy krve. Začala jsem oslovovat majitele restaurací, kteří měli zájem tento projekt podpořit a během velice krátké doby se začali návštěvníci restaurací setkávat s obsluhou, která má trička právě s motivy „krve“ ze studentských návrhů. Majitelé restaurací měli z čeho vybírat! V každé restauraci je na tričku jiné logo. Současně jsme restaurace vybavili stojánky, ev. prostrádky s aktuálními informacemi o dárcovství krve, o podmínkách, které musí nový dárcy krve splňovat. Z reakcí veřejnosti jsme se dozvěděli, že se jim tento nápad zalíbil a noví dárci se na TS v Liberci, kde máme naše odběrové místo, skutečně přihlásili.

Všimla jsem si, že někteří kolegové se tímto projektem inspirovali a mám z toho radost, protože si tímto „trička v restauracích“ už začala žít svým životem.

Tak se rádi inspirováme u ostatních kolegů, pokud se nám to zdá podnětné. V tom také vidím smysl publikace na webových stránkách. Nechat se inspirovat dobrými nápady a možná někdy být i pro někoho inspirací.

Helena Ungermannová
ředitelka OS ČČK Jablonec nad Nisou ■

Zdraví senioři ve Zlíně

Tradí se, že psychická a fyzická aktivita prodlužuje život a má za následek větší duševní i tělesnou svěžest ve stáří. Český červený kříž motivuje seniory (a nejen ty) k aktivnímu, zdravému stárnutí.

Již 10 let Klub zdravého stárnutí ČČK Zlín pořádá pravidelné „zájezdy za zdravím“. Jednou měsíčně tedy vyrážejí zlínský senioři na jednodenní zájezd do léčivých termálních koupališť na Slovensku. Je velice příjemné vidět šťastné tváře penzistů, kteří se po měsíci setkávají, sdělují si novinky ze svého osobního života a vzájemně si vyměňují zkušenosti. Během dlouhé cesty autobusem jsou pravidelně informováni o novinkách týkajících se zdravého životního stylu a předcházení různým onemocněním. Zpáteční cesta se vždy nese v duchu lidových tradic a zpívají se valašské i slovenské písničky.

Mimo výletů za zdravím na Slovensko se členové Klubu zdravého stárnutí setkávají na tradič-

ním Mikulášském posezení, které je velkou měrou organizováno právě samotnými řadovými členy. Ti tak dodávají každému setkání punc originality a každý se těší s jakou novinkou ten či onen letos překvapí ostatní a zpestří program posezení.

Další pravidelnou aktivitou Klubu je pětidenční pobyt s léčebným rehabilitačním programem v lázních či plný cvičení a vycházek v horském prostředí. Takový pobyt je organizován jednou do roka. Důležitá je rozmanitost aktivit a zapojení seniorů do samotných příprav i realizací zábavných či léčebných programů.

Budme připraveni na období stáří se všemi jeho nesnáze, co sebou přináší. Vždyť vlastní vůli a aktivitu můžeme vše společně zvládnout. A právě to je cílem Klubu zdravého stárnutí Českého červeného kříže ve Zlíně.

Anna Vařáková
předsedkyně OS ČČK Zlín ■

Kurzy první pomoci pro veřejnost

Český červený kříž, držitel Evropského certifikátu první pomoci (EFAC), nabízí širokou paletu kurzů a školení první pomoci. Kromě tradiční zdravotnické přípravy uchazečů o řidičský průkaz se věnujeme i kurzům první pomoci pro širokou veřejnost. Nabízíme 4 hodinový kurz základů první pomoci, kde se posluchači dozvědí o zásadách první pomoci při stavu bezvědomí, zástavě dechu, masivním tepenném krvácení, šoku a také jak správně provádět kardiopulmonální resuscitaci, ošetření ran, popálenin, poleptání, zlomenin a zranění kloubů a o základním ošetření poranění hlavy, hrudníku a břicha.

Výklad o základních život zachraňujících úkonech, vedený odbornými lektory ČČK, je vždy doplněn nácvikem těchto úkonů na resuscitačním modelu. Jde nám především o to, aby posluchači dokázali osvojené poznatky využít v praxi a pomoci tak druhým lidem v případě náhlého postižení jejich zdraví. Nejenom předání nejnovějších poznatků na poli laické první pomoci, ale i podpora a propagace myšlenky pomáhat druhým lidem, avšak s ohledem na svou vlastní bezpečnost, jsou posláním práce lektorů ČČK.

Pro zájemce o výkon funkce zdravotníka zotavovacích akcí, škol v přírodě, lyžařských a turistických zájezdů z řad veřejnosti pak několikrát ročně pořádáme 40 hodinové školení, které absolventa opravňuje k výkonu této funkce po dobu 4 let. Zde si mimo základních zachraňujících a ošetřujících úkonů osvojí i základy záchrany tonoucích, povinnosti a práva zdravotníka zotavovacích akcí a také důležité informace o vedení zdravotnické dokumentace, legislativě, hygieně a epidemiologii. Na tuto normu znalosti je ČČK od roku 2000 držitelem akreditace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

Další informace o naší činnosti v oblasti školení první pomoci lze získat na našich webových stránkách www.cervenkykruz.zlin.cz v sekci Činnost – Školení. Na případné zájemce o kurzy první pomoci se těšíme a věříme, že u nás nabyté a vyzkoušené dovednosti pro ně budou nejen přínosné, ale že je budou umět v případě potřeby uplatnit v praxi.

Bc. Zuzana Labajová
prac. soc. služeb ČČK Zlín ■

Zhodnocení činnosti a poděkování při setkání „ROK POTÉ“

Na úvod mi dovoluji malé vysvětlení – „ROK POTÉ“ bylo setkání lidí, kteří velkou měrou přispěli k získání budovy pro OS ČČK Ústí nad Orlicí. Na tomto setkání byl představen záměr rekonstrukce budovy, rozvoj činnosti OS ČČK a prezentován souhrn činností za uplynulý rok v již zmíněné budově na ul. Kopeckého s č.p. 840, nazývané též „Kolářova vila“.

Při bezúplatném převodu budovy z České správy sociálního zabezpečení na OS ČČK jsme velice dobře spolupracovali s poslanci Parlamentu ČR Ing. Miloslavem Souškem, panem Jiřím Čepelkou a paní senátorkou Ing. Ludmilou Millerovou

Při tomto setkání zazněla naše myšlenka další spolupráce poslance Ing. Miloslava Souška a paní senátorky Ing. Ludmily Millerové při rozvoji ak-

tivit OS ČČK. (záměru rekonstrukce a přístavby budovy na ul. Kopeckého, rozvoj Senior dopravy v okrese Ústí nad Orlicí). Naše poděkování patří zvláště těmto dvěma politikům, kteří neztratilí náklonnost k ČČK ani v době tzv. ekonomické krize a doufáme, že se naše spolupráce bude nadále aktivně rozvíjet.

Jiří Preclík
ředitel OS ČČK Ústí nad Orlicí ■

DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI, TÉMATA

Jak správně přednášet a prezentovat VI

Jazyk II.

Aby naše přednáška byla zajímavá a také dobře srozumitelná a pochopitelná, nestačí samozřejmě jen mluvit spisovně a slova přizpůsobovat schopnosti posluchače. Stejně důležité je i vhodné tempo řeči. I s ním můžeme pracovat v náš prospěch. Upoutávat pozornost nebo uspávat. I když budete mít potřebu naučit posluchače co nejvíc, nesmíte mluvit příliš rychle. Nestihnou vás sledovat a nenačítají nic. Sledujte publikum. Možná si lidé chtějí zapisovat. Přizpůsobte se jim. Zopakujte důležité věci, zvolněte u zásadních informací, dělejte pauzy, pomlky. Naopak poznámky na okraj, zajímavosti, doplnění, podrobnosti nad rámec učiva můžete říct o něco rychleji. Změnou tempa řeči můžete jednoduše zvýšit pozornost posluchačů.

Důležitou roli ve vašem přednesu hraje také stavba vět, pořadí slov, kladení vět za sebou. I když česká věta dovoluje poměrně volný slovosled, některé věci si prostě dovolit nemůžeme. Pokud bude věta nesrozumitelná, složitá, nejednoznačná, posluchač v ní doslova zabloudí a ztratí význam. Čtenář se může k textu vrátit, přečíst si větu nebo odstavec

několikrát, dokud nepochopí, co tím autor myslí. Posluchač takovou šanci nemá a většinou ztratí pozornost nebo přemýšlí o smyslu věty a další informace nevnímá. Jak byste rozuměli větu: „To je zas ráno blbý lidi co?“ Nebo: „Obvaz chytíme za konec který opatrně vyndáme z obalu.“ A nebo: „Starý obvaz překryje nový.“ Kdo je vlastně blbý? Co chytím a co vyndám? Jaký obvaz co překryje? Záměrně věty píšu bez čárek, protože ty často v mluveném projevu zapomeneme v intonaci zdůraznit. Určitá slova a slovní spojení prostě od sebe oddělit nemůžeme, musí na sebe navazovat, stát při sobě, jinak ztrácí smysl nebo mění význam věty. Možná až při přípravě své přednášky zjistíte, že slovní a větný rozbor, které vás na základní škole tak nebavily, mají, kupodivu, skutečné využití v praxi.

Chcete svůj projev oživit. Upoutat pozornost? Naučte se používat takzvané „řečnické otázky“. Ptáte se jakoby sami sebe a hned si i sami odpovíte. Nečekáte ve skutečnosti na odpověď publika, i když se někdy z pléna nějaká odpověď ozve. „Další kapitolou jsou rány. Jaké rány známe? Řezné, sečné, bodné...“ Řečnické otázky jsou určitým

„zcižovacím prvkem“. Posluchači do textu jako by nesedí, vyskočí z vaší řeči a upoutají pozornost. Všeho moc ale škodí. Případnou odpověď na řečnickou otázku nezesměšňujte, ale ani se jí nezdržujte. Stačí přikývnout, říct slůvko přitakání a pokračovat. Bystrý posluchač pochopí.

Nebojte se také používat různá přirovnání, příklady z praxe. Laikům bude díky tomu nová informace srozumitelnější, bude si ji umět lépe představit a zapamatovat. „Postiženého s podezřením na poranění páteře přenášíme rovně jako prkno.“ „Vakuová dlaha je po odsátí vzduchu tvrdá jako kámen.“

Buďte vynalézaví a hraví. Čeština vám dává ke hře se slovy opravdu široké možnosti. Je to důležité hlavně při výuce dětí. Nudný a nesrozumitelný přednes vám u nich neprojde.

Příště se zaměříme na fakta a časté problémy, abychom mluvili pravdu, nic než pravdu a celou pravdu.

Bc. Lukáš Pochylý
člen Otevřené databáze expertů ČČK
a mediální poradce ■

Seminář Pátracích služeb ČK a ČP týkající se 2. světové války

Seminář pořádaný Mezinárodní pátrací službou (ITS) v Bad Arolsensu v Německu ve spolupráci s Mezinárodním výborem ČK (ICRC) se konal koncem dubna v Bad Arolsensu. Setkání se zúčastnilo 34 zástupců pátracích služeb a několik zástupců ICRC a pracovníků ITS. Tématem semináře byly aktivity související s agendou z období 2. světové války.

První seminář ke 2. světové válce se konal v roce 1996 ve Varšavě. Od té doby se změnila situace. V listopadu 2007 se otevřely dveře archivu ITS pro pátrání po historii – po osudu miliónů obětí nacistického režimu – převážně Židů, Rómů atd. V současnosti je umožněna návštěva i běžným zájemcům. V posledních letech probíhá digitalizace spisů, která bude pokračovat až do roku 2012. V minulosti se muselo čekat na výsledek pátrání i několik roků, dnes to trvá asi 3 měsíce.

V archivu se nachází 50 miliónů referenčních karet, které se týkají osudu 17,5 mil. obětí. Měli jsme možnost projít všemi částmi archivu, který

se nachází v několika budovách. Prohlédli jsme si část, kde se nachází centrální index jmen obětí, část pátrací služby a objasňování osudu, část dokumentace / digitalizace listin, proces registrace žádostí a proces postupu zpracování žádostí, dále část, kde jsou dokumenty o věznění a nucených pracích a dokumentace z období po 2. sv. válce. Po otevření železné opony a v důsledku odškodňování obětí a jejich rodinných příslušníků, obdržela Mezinárodní pátrací služba během let 1999 – 2007 950 tisíc žádostí o dokumentaci k pobytům v koncentračních a zajateckých táborech a na nucených pracích.

V dalších dnech semináře probíhaly přednášky a diskuze. Pan Jean-Luc Bondel, nový ředitel ITS, a Udo Wagner-Meige, zástupce za ICRC, informovali o nedávných jednáních mezi ITS a ICRC a jejich úloze v budoucnu. V dalším programu nás pracovníci ITS seznámili s důsledky otevření archivu a aktivitami, které se týkají pátrací služby z období 2. sv. války a také informo-

vali o ochraně dat. K těmto tématům probíhala i bohatá diskuze.

Setkání s pracovníky archivu, prohlídka jednotlivých částí archivu i sledování práce pracovníků velmi napomohla účastníkům semináře k pochopení, jak probíhá vyhledávání dokumentace. Důležitá byla rovněž výměna zkušeností a diskuze. Získali jsme cenné informace o archivu a jeho činnosti. Také navázání přímých kontaktů s kolegy a kolegyněmi z jednotlivých pátracích služeb určitě přispěje k lepší spolupráci.

V průběhu semináře jsem se zúčastnila i tiskové konference, jejímž tématem byl nejen tento seminář, ale i příběh a setkání s německým občanem, jehož otec byl Čech, který byl během 2. světové války nuceně nasazen v Lipsku a kterému pátrací služba ČČK pomohla vypátrat jeho nevlastní bratry v České republice, neboť jeho otec již mezitím zemřel.

Ivana Holubová
Pátrací služba ČČK ■

NOVINY ČERVENÉHO KŘÍŽE vydává Úřad Českého červeného kříže Praha, registrační číslo MK ČR E 7302, redakční zpracování Ing. Jana Štrejnová ve spolupráci s úseky Úřadu ČČK. Redakce, administrace a inzerce Thunovská 18, 118 04 Praha 1 – Malá Strana, tel. 251 104 111. Kontaktní adresa redakce: strejnova.jana@cervenkykruz.eu
Příspěvky posílejte na tuto elektronickou adresu a to ve formátu MS Word, obrázky jednotlivě ve formátu jpg, tif, bmp apod.